

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/14/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5417011412
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kyselová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5417011412.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a Mgr. Miroslava Mazúcha, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. marca 2019 sťažnosť odsúdeného B. A., proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. OT/33/2017 z 12.2.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného B. A. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Samosudca Okresného súdu Dolný Kubín uznesením, sp.zn. OT/33/2017 z 12.2.2019 rozhodol podľa § 420 Tr. por., § 419 ods. 1 Tr. por., § 50 ods. 4 Tr. zák., že odsúdený B. A., nar. X.X.XXXX v Q., trvale bytom F. M., okres M., sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. OT/33/2017 zo dňa 7.11.2017, právoplatným dňa 7.11.2017, neosvedčil a nariadil mu výkon trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace a podľa § 48 ods. 1 písm. a) Tr. zák. odsúdeného B. A. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že ani doterajšia hrozba možného výkonu trestu odňatia slobody neprimäla odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život. Keďže v skúšobnej dobe spáchal odsúdený iný trestný čin, okresný súd na verejnom zasadnutí, v neprítomnosti odsúdeného, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti predmetného rozhodnutia.

Proti tomuto uzneseniu podal ustanovený obhajca odsúdeného sťažnosť, a to bezprostredne na verejnom zasadnutí po jeho vyhlásení.

Dňa 15.2.2019 súdu prvého stupňa boli doručené písomné dôvody zhlásenej sťažnosti, v rámci ktorých bolo uvedené, že okresný súd na pojednávaní v potrebnom rozsahu oboznámil listinné dôkazy potrebné pre rozhodnutie. Je pravda, že odsúdený bol viackrát odsúdený a aj pre trestné činy rovnakého druhu. Všetky tieto trestné činy spáchal ako mladistvý, respektíve ako osoba blízka veku mladistvých, preto bol zo strany okresného súdu dôvod na postup podľa § 50 ods. 4 veta druhá Tr. zák., teda mohol ponechať odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu. Okresný súd mohol ustanoviť odsúdenému probačný dohľad, resp. mohol predĺžiť skúšobnú dobu. Odsúdený sa nachádza na neznámom mieste, a to z neznámeho dôvodu. Z listín pri zisťovaní adresy a kontaktu na odsúdeného, ktoré zabezpečoval okresný súd vyplýva, že jeho rodina nechce na túto tému komunikovať. Zo spisových materiálov vyplývalo, že pri objasňovaní svojej trestnej činnosti, bol nápomocný orgánom činným v trestnom konaní, a preto sa nejedná o osobu, ktorej by sa mal nariadiť výkon trestu. Takéto rozhodnutie možno od súdu žiadať len vo výnimočnom prípade, avšak v predmetnej veci by to bol zákonný postup. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby krajský súd sťažnosti vyhovel a rozhodol podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. tak, že napadnuté uznesenie zruší a nariadi, aby okresný súd vo veci znova konal a rozhodol.

Následne dňa 1.3.2019 súdu prvého stupňa bolo doručené vyjadrenie prokurátora k dôvodom sťažnosti. Napadnuté uznesenie považoval za vecne správne a zákonné. Bolo jednoznačne preukázané, že odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa dopustil ďalšieho, úmyselného trestného činu, za ktorý mu bol uložený peňažný trest a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Možno preto súhlasiť s názorom okresného súdu, že ani doterajšia hrozba možného výkonu trestu odňatia slobody nemala na odsúdeného preventívny a výchovný účinok. Osobitne je potrebné vziať do úvahy fakt, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia dopustil rovnakého trestného činu, za ktorý bol právoplatne odsúdený a za ktorý mu plynul podmienený trest. Ako je ďalej evidentné z odpisu registra trestov, odsúdený sa už v minulosti dopustil opakovane trestnej činnosti, hoci sa v súčasnosti hľadá, akoby odsúdený nebol. Napriek tomu, že v tomto prípade sa jedná o odsúdeného vo veku blízkeho mladistvému, ide zároveň o osobu, ktorej pobyt v súčasnosti nie je známy a ktorá je pravdepodobne náchylná na páchanie trestnej činnosti. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd v Žiline na podklade podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo. Pri skúmaní prihliadol i na chyby, ktoré sťažnosťou vytýkané neboli a ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť sťažnosťou napadnutého rozhodnutia. Následne zistil, že sťažnosť odsúdeného B. A. bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak nie je dôvodná.

Krajský súd primárne uvádza, že okresný súd v súdnej veci postupoval dôsledne, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. Povinnosť vyplývajúca z citovaného ustanovenia, teda povinnosť zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí aj pre rozhodovanie o ktorejkoľvek otázke, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Náležite teda musí byť zistené aj to, či podmienčne odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil uložené obmedzenia a povinnosti. Z takýchto zistení je potrebné vychádzať pri rozhodovaní.

Konajúci sudca prvostupňového súdu dokazovaním na verejnom zasadnutí vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie o neosvedčení sa odsúdeného B. A. v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Rozhodol vecne správne, keď vyslovil, že odsúdený B. A. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. OT/33/2017 zo dňa 7.11.2017, právoplatným dňa 7.11.2017, neosvedčil a nariadil mu výkon trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace. V odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne a jasne vyložil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona, upravujúcich rozhodovanie o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozhodnutím prvostupňového súdu a v podrobnostiach naň odkazuje.

Preskúmaním spisového materiálu dospel aj krajský súd k zhodnému záveru ako okresný súd, že odsúdený B. A. v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, určenej trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. OT/33/2017 zo dňa 7.11.2017, právoplatným dňa 7.11.2017, nevedol riadny život. Odsúdenému plynie skúšobná doba podmieneného odsúdenia od 8.11.2017 do 8.5.2019 (v tejto súvislosti krajský súd poukazuje na ustanovenie § 50 ods. 1 veta druhá Tr. zák., podľa ktorého skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku (trestného rozkazu). Odsúdený sa počas skúšobnej doby dňa 18.5.2018 dopustil ďalšej, a to dokonca rovnakej úmyselnej trestnej činnosti - prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za ktorú bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. OT/19/2018 zo dňa 21.5.2018, právoplatným dňa 21.5.2018. Za spáchanie tejto ďalšej trestnej činnosti bol odsúdenému uložený peňažný trest vo výmere 700,- (sedemsto) Eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 25 (dvadsaťpäť) dní, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti vodiča na dobu 30 (tridsať) mesiacov.

Vzhľadom na vyššie uvedené možno nesporne konštatovať, že odsúdený B. A. počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia nevyužil možnosť, ktorá mu podmieneným odsúdením bola daná a zjavne v skúšobnej dobe nevedol riadny život. Odsúdený B. A., hoci dostal od súdu možnosť preukázať, že povedie riadny život, že dokáže rešpektovať právne predpisy tejto spoločnosti, hrubým spôsobom ignoroval túto možnosť a šancu a počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia sa dopustil ďalšej, a to dokonca rovnakej trestnej činnosti úmyselnej povahy, za ktorú bol aj právoplatne odsúdený. Z

uvedeného je zrejmé, že podmieneným odsúdením nebol u neho naplnený účel tohto inštitútu a za tejto situácie neprichádza do úvahy iné rozhodnutie ako o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a o nariadení výkonu trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol odsúdenému pôvodne podmiennečne odložený.

V danom prípade súd prvého stupňa o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a o nariadení výkonu trestu odňatia slobody rozhodol ešte počas plynutia skúšobnej doby. Takýto postup súdu umožňuje ustanovenie § 50 ods. 4 vety prvej Tr. zák. Podľa tohto zákonného ustanovenia, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienený trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

Rovnako tak správne a v súlade so zákonom postupoval súd prvého stupňa, keď za splnenia zákonných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. odsúdeného B. A. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko odsúdený B. A. v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Možno tiež konštatovať, že súd prvého stupňa rozhodol o veci na verejnom zasadnutí pri zachovaní zákonom ustanoveného procesného postupu vzťahujúceho sa na verejné zasadnutie, keď za splnenia zákonných podmienok vyplývajúcich z § 293 ods. 4 Tr. por., vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti odsúdeného B. A..

Vo vzťahu k podanej sťažnosti nadriadený súd uvádza, že z jej obsahu nevyplývajú žiadne také skutočnosti, ktoré by zakladali dôvod na iné ako napadnuté rozhodnutie, a preto sťažnostné námietky krajský súd vyhodnotil ako nedôvodné. Podstatnými dôvodmi sťažnosti boli, že odsúdený trestné činy spáchal ako mladistvý, resp. osoba blízka veku mladistvému a že odsúdený bol v trestnom konaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti nápomocný orgánom činným v trestnom konaní.

Pokiaľ bolo v sťažnosti, v nadväznosti na takto vymedzené dôvody, zároveň poukázané, že okresný súd mohol rozhodnúť o ponechaní podmieneného odsúdenia v platnosti za súčasného predĺženia skúšobnej doby odsúdenému, resp. ustanovenia probačného dohľadu nad odsúdeným, v tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že u odsúdeného v žiadnom prípade neprichádza do úvahy ponechanie podmieneného odsúdenia v platnosti, a to ani za súčasného predĺženia skúšobnej doby odsúdenému, resp. ustanovenia probačného dohľadu nad odsúdeným a uloženia mu primeraných povinností a obmedzení. Takéto rozhodnutie súdu o ponechaní podmieneného odsúdenia v platnosti prichádza do úvahy len výnimočne, ak to odôvodňujú okolnosti prípadu. V danom prípade však neexistujú žiadne také okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali ponechanie podmieneného odsúdenia v platnosti. Odsúdený totiž podmiennečne odsúdenie porušil spáchaním rovnakej trestnej činnosti úmyselnej povahy, teda odsúdený nepreukázal, že uloženie trestu na slobode bude dostatočným pre jeho prevýchovu a nápravu; s ohľadom na osobu odsúdeného (najmä jeho predchádzajúci spôsob života), tak nie je možné, a to ani len v malej miere, predpokladať, že v prípade ponechania skúšobnej doby v platnosti, odsúdený povedie riadny život.

Na záver krajský súd pre úplnosť dodáva, že pri rozhodovaní o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa skúmanie súdu v zmysle zákona zameriava výlučne na to, či odsúdený viedol alebo nevedol v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia riadny život a v prípade, ak súd zistí, že odsúdený riadny život nevedol, ďalej súd skúma závažnosť a povahu protiprávneho konania odsúdeného. Je nesporným, že pokiaľ odsúdený podmiennečne odsúdenie porušil práve spáchaním rovnakého trestného činu úmyselnej povahy, pre aký mu plynula skúšobná doba podmieneného odsúdenia, neprichádza do úvahy iné rozhodnutie súdu ako rozhodnutie o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a nariadenie výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol odsúdenému pôvodne podmiennečne odložený. Okresný súd odsúdenému práve odkladom výkonu trestu odňatia slobody už v dostatočnom rozsahu umožnil preukázať, že výkon trestu odňatia slobody u neho nie je potrebný, pričom záležalo iba na správaní sa odsúdeného, či využije predmetný inštitút odsúdenia. Ak takúto okresným súdom poskytnutú možnosť odsúdený nevyužil, musí si niesť následky za svoje konanie.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.